ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 13 Νοεμβρίου 1888 ΑΡΙΘ. 89

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 8
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία *Καλλιρρόη Παρρέν*.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον **30** λεπτῶν προς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ Ἑλληνίδες ὑπάλληλοι πεινοῦν.— Αἱ δύο συμμαθήτριαι (*ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχαρᾶ*). — Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».— Τὸ γόητρον τῆς θρησκείας (*ὑπὸ κ. Πιποίνας Δ. Βαλλώση*).—Ἁρμόζουσι τὰ βραβεῖα τοῖς παισὶ Β'. (*ὑπὸ κ. Ἀγαθονίκης Ἀντωνιάδου*).— Ὀλυμπιακὴ Ἔκθεσις. Τὸ ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων γυναικῶν.— Ποικίλα. Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ καὶ συνταγή. — Γνωστοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΠΕΙΝΟΥΝ

Δὲν σᾶς συνέβη ποτὲ νὰ συναντήσητε κατὰ τὰς πρώτας τοῦ Ἰβρίου ἡμέρας ἄμαξαν ἀπὸ ρυτῆρος βαίνουσαν, μὲ κιβώτιον καινουργὲς καὶ μετρίας χωρητικότητος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἁμαξηλάτου! Ἐὰν ἀπὸ περιεργίας κινουμένη ἐβυθίσατε τὸ ὄμμα ἐν τῇ ἁμάξῃ, παρετηρήσατε βεβαίως νεάνιδα μελανειμονοῦσαν ἢ φαιὰν καὶ ἀπέριττον περιβεβλημένην περιβολήν. Εἶναι ταξειδιῶτις, λέγετε, ἡ κόρη αὕτη. Ποῦ ἄρα ὑπάγει μόνη! Οὔτε πατήρ, οὔτε ἀδελφός, οὔτε φίλος τὴν συνοδεύει! Τὸ κιβώτιόν της ὀλίγιστα περιλαμβάνει πράγματα, μίαν ἢ δύο, τὸ πολὺ, ἐσθῆτας, τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντα αὐτῇ ἐσώρρουχα καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐν τούτοις συνοψίζεται ἅπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῆς κόρης. Δὲν εἶναι βεβαίως ηὐνοημένον τῆς τύχης παιδίον, καὶ ἐν τούτοις ὁ βίος αὐτῆς, τὸ μέλλον, ἡ ἡσυχία καὶ εἰρήνη τῆς ψυχῆς της εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τυφλῆς ταύτης καὶ ἀστάτου θεᾶς εἶναι ἀνατεθειμένη. Τὸ γνωρίζει, τὸ συναισθάνεται. Ἀόριστος ἀνησυχία ζωγραφίζεται εἰς τὸ περίφροντι μέτωπόν της. Μόνη, μὲ τὴν καρδίαν συνεσφιγμένην, θερμὴ ἔτι ἀπὸ τοῦ θάλπους τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, ἀφ' ἧς ἔντιμος ἔνδεια, εὐγενὴς πρὸς τὴν ἐργασίαν πόθος ἀποσπᾷ αὐτήν, ἡ κόρη μεταβαίνει εἰς μακρὰς καὶ ἀγνώστους, ἴσως δὲ καὶ ἀξένους χώρας. Εἶναι οἰκοδιδάσκαλος, εὑροῦσα θέσιν τῇ συστάσει συλλόγου ἢ ἰσχυροῦ τινος.

Μεταβαίνει εἰς ξένην καὶ ἄγνωστον οἰκίαν, ἵνα μετὰ ξένων, ἀγνώστων καὶ ἀδιαφόρων ζήσῃ. Τίνες οὗτοι, ποία ἡ ἀνατροφή των, τὰ αἰσθήματά των! πῶς θὰ τὴν δεχθῶσι; Τὸ ἀγνοεῖ. Καὶ δάκρυ θερμὸν ταχέως ἀπομασσόμενον κυλίεται ὡς πυριλαμπὴς ἀδάμας ἐπὶ τῆς ὠχρολεύκου παρειᾶς της. Ἀλλὰ διατί μετὰ τόσης σπουδῆς καὶ ὡσεὶ πτοηθεῖσα διὰ τὴν ἀκούσιον τῶν δακρύων της ροὴν ἡ κόρη ἀπομάσσει αὐτά! Φεῦ! Δὲν ἔχει πλέον τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ πάσχῃ, οὔτε νὰ θλίβηται, οὔτε νὰ ἐνθυμῆται! Πρέπει νὰ τὴν ἴδωσι γελαστήν, εὔθυμον, χαρίεσσαν. Μὴ ἐκ τῆς πρώτης ἐντυπώσεως δὲν ἐξαρτᾶται ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἰδέα, ἣν γονεῖς καὶ τέκνα θὰ συλλάβωσι περὶ αὐτῆς! Καὶ μήπως πληρώνωσιν, ἵνα βλέπωσι πρόσωπα τεθλιμμένα καὶ μελαγχολικά!!

* * *

Ἐν Ἑλλάδι καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἕλλησιν, ἔνθα πολλοὶ τῶν πλουσίων ἕλκουσι τὴν καταγωγὴν ἀπὸ παντοπώλας, κρεωπώλας, ὑποδηματοποιοὺς καὶ παντὸς εἴδους ἐπαγγελματίας, ἡ διδάσκαλος εἶναι ἰσοβάθμιος κατά τε τὸ γένος, τὴν ἀνατροφήν, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα πρὸς ἐκείνους, οἵτινες μισθόνουσιν αὐτήν. Ἡ ἐπ' αὐτῆς ὑπεροχὴ τούτων συνίσταται εἰς τὸν πλοῦτον, ὃν τυφλὴ καὶ ἄδικος τύχη ἢ πατρογονικὴ δεξιότης τούτοις μὲν ἐδώρησε, ἐκείνῃ δὲ ὑπεξήρεσε. Τὸ ἰδεῶδες ἐν τούτοις πάσης μητρός, πάσης οἰκοδεσποίνης, ὁ τίτλος ὃν θεωρεῖ ἀπαραίτητον διὰ τὴν κόρην, ἣν ἐν τῷ οἴκῳ της προσλαμβάνει ὡς οἰκοδιδάσκαλον εἶναι *ξεπεσμένη* νῦν, ἄλλοτε ὅμως εὐποροῦσα καὶ εἰς καλὴν ἀναγομένη τάξιν.

Δυστυχῶς ὁ ἄσωτος καὶ ἄκριτος βίος πολλῶν εὐπόρων συζύγων καὶ πατέρων αὐξάνει ὁσημέραι τὸν ἀριθμὸν τοῦτον

τῶν διδασκαλισσῶν, αἵτινες κατ' ἀνάγκην προσφεύγουσιν εἰς τὸν ἔλεον τῶν μισθωτῶν τῶν γνώσεων, τῆς εὐφυΐας, τῆς πολυμαθείας καὶ τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν, ὧν τινες διὰ τοκογλυφικοῦ ὅλως τρόπου ἐκμεταλλεύονται ἀνηλεῶς καὶ ἀσυνειδήτως τὴν δυστυχίαν καὶ στενοχωρίαν των. Δὲν πωλοῦσι καὶ ἀγοράζουσι σήμερον κατὰ τὴν πραγματικὴν τοῦ ἐμπορεύματος ἀξίαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ. Ἀναθέτουσιν εἰς ἀτυχῆ νεάνιδα τόσην ἐργασίαν, τοιαύτην ἱερὰν καὶ πολύτιμον εὐθύνην καὶ ἀνταμείβουσι τὴν πλουσίαν εἰς γνώσεις καὶ εὐφυΐαν παιδαγωγὸν μετὰ μείζονος γλισχρότητος ἢ τὴν μάγειρόν των. Εἶναι κόρη, σᾶς λέγουσι. Τί ἄλλην ἐργασίαν, τί ἄλλο ἐπάγγελμα τῇ ἐπιτρέπεται νὰ μετέλθῃ ὅπως ζήσῃ! Οὐδέν. Θὰ ἀναγκασθῇ λοιπὸν νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ὅ,τι εὐαρεστηθῶμεν νὰ τῇ δώσωμεν.

Καὶ δὲν ἀρκοῦνται εἰς τοῦτο. Ἡ θέσις τῆς παιδαγωγοῦ παρὰ τοῖς πολλοῖς τῶν ἑλληνικ. οἴκων δὲν ἐξηκριβώθη, δὲν κατενοήθη εἰσέτι. Μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν προϊσταμένων της ὑπάρχει πάντοτε φραγμὸς τόσον τεχνητός, τόσον ἀβάσιμος, ὥστε βιαίως πως, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σκαιῶς κατορθοῦται ἡ διατήρησις τούτου. Ἡ παιδαγωγὸς συγκάθηται μετὰ τῶν κυρίων εἰς τὴν τράπεζαν, ὁμιλεῖ, συζητᾶ, γλῶσσαν καλλιτέραν τῆς ἰδικῆς των, ἔχει πλοῦτον ὅλον γνώσεων, τρόπους καλούς, εὐγενεῖς, ἦθος εὐπροσήγορον, ἀνατροφὴν ἀρίστην. Διὰ τὴν κυρίαν ἡ ὑπεροχὴ αὐτῆς τῆς ὑποτελοῦς κόρης, ἥτις εἶναι συγχρόνως καὶ νέα, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ εὐειδής, εἶναι ὀχληρά. Στερουμένη πραγματικῆς ὑπεροχῆς περιφρονεῖ καὶ παραγκωνίζει τὴν κόρην, φρονοῦσα ὅτι οὕτω κατορθοῖ τέλος νὰ τεθῇ ὑπεράνω ἐκείνης. Ἐὰν δ' ὑπάρχῃ καὶ πενθερὰ ἐν τῷ οἴκῳ! ἀλλοίμονον. Ἀκουσίως ἀναμιμνησκόμεθα τῆς ἀπαντήσεως γραίας ὀψιπλούτου *Χίας*, ἥτις πρὸς φιλόφρονα τῆς διδασκάλου ἐρώτησιν περὶ τοῦ «*τί ἐπιθυμεῖ διὰ τὸν καφφέν της*» ἀπήντησεν ἀγρία ὡς μέγαιρα «*τὴν τσουκαριέρα, μωρὴ κακομοῖρα!*»

Καὶ ὅμως ἡ δυστυχὴς αὕτη ὕπαρξις ἔμεινεν ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ. Ἔπιε τὸν καφφέ της καὶ τὰ δάκρυά της! Ὁ καφφὲς ἴσως ἦτο γλυκύς, ἀλλὰ τὰ δάκρυα ἦσαν πικρά. Μὴ δὲν ἦτο ὑποδεεστέρα, ὑποτελὴς καὶ τῆς γραίας ἐκείνης, ἥτις ἐμέτρα τὸν ἄρτον, ὃν ξένῃ καὶ παράσιτος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ *παιδιοῦ* της ἔτρωγεν, χωρὶς νὰ κάμῃ τίποτε. *Τί εἶνε δὰ τὰ γράμματα! μεγάλη δουλειά!*

*
* *

Οὐδένα ἡ παιδαγωγὸς ἔχει ἐν τῷ οἴκῳ ἴσον αὐτή! Ὀχληρὰ εἰς τοὺς κυρίους, μισητὴ εἰς τοὺς ὑπηρέτας — οἵτινες θεωροῦντες αὐτὴν μισθωτὴν καὶ κατὰ συνέπειαν ἴσην των μαίνονται, διότι ὑποχρεοῦνται νὰ τὴν ὑπηρετῶσι, — σπανίως ἔχει πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν τῶν μαθητριῶν της, ἥτις δὲν δύναται βεβαίως οὔτε ὡς φιλόστοργος ἀγάπη, ἀλλ' οὔτε ὡς φιλία νὰ χαρακτηρισθῇ. Ζῇ μόνη καὶ γηράσκει μόνη. Ἡ γραῖα μήτηρ, ἥτις παρὰ τοῦ γλίσχρου τῆς κόρης μισθοῦ διατηρεῖται, μόνη ἐκείνη τῇ μένει, ἐκτὸς ἐὰν ἡ τύχη φεισθῇ αὐτῆς πρὶν ἢ αἱ πικρίαι καὶ ἡ τοῦ χρόνου πάροδος μαράνῃ τὴν νεότητα καὶ καλλονήν της. Ἀλλὰ, διατί, ἐρωτᾶτε ἔκθαμβος, ἡ κόρη αὕτη δὲν ζητεῖ θέσιν ἐν τινι δημοτικῷ Παισθεναγωγείῳ! Διατί ὡς δημοδιδάσκαλος δὲν μένει πλησίον τῶν γονέων καὶ συγγενῶν της, ἵνα ἀπαλλαχθῇ τοῦ προβληματικοῦ τούτου ἐν ξένῃ οἰκογενείᾳ βίου!

Διότι δὲν ἔχει τὴν προστασίαν βουλευτῶν καὶ ἰσχυρῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ἀνδρῶν. Διότι κατὰ τὸν νέον μάλιστα νόμον περὶ διδασκαλικῶν ταμείων, ἐὰν δὲν ἔχῃ εἰσοδήματα τῇ ἀποβαίνει ἀδύνατος ὁ βίος. Διότι αἱ διδάσκαλοι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, αἱ πνευματικαὶ αὗται τῆς νεολαίας τροφοί, αἱ θυσιάζουσαι τὴν νεότητα, τὴν ὑγείαν, τὴν ζωήν των πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος των λιμοκτονοῦσι, πεινῶσι, ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης!

Ἄλλως τε δὲν ἀριθμοῦνται καὶ αἱ ταλαιπωρίαι, ἃς αἱ ἀτυχεῖς κόραι ὑφίστανται, μεταβαίνουσαι εἰς κώμας ὀρεινάς, ἔνθα καλύβη ἀχυρόστεγος ἄνευ θυρῶν καὶ παραθύρων προσφέρεται αὐτῇ ὡς κατοικία, ἔνθα καὶ ὁ δήμαρχος αὐτὸς ἀντὶ ὑπογραφῆς ὑποσημειοῦται διὰ σταυροῦ, ἔνθα μετὰ τῶν Ἀλβανοφώνων χωρικῶν μόνον διὰ νευμάτων κατορθοῦσι νὰ συνενοοῦνται, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖναι ἃς ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ραδιουργιῶν καὶ πλεκτανῶν, ἕρμαια τῆς ἰδιοτροπίας καὶ γλισχρότητος ἀσυνειδήτων ἐποπτῶν καὶ ὑπαλλήλων, εἰσὶν ὑποφερταί. Εἰς ἐπίμετρον δὲ τούτων ἡ πεῖνα, τὸ ψῦχος καὶ ἡ ἔνδεια εἶνε μάστιγες, ἃς οὐδεμία δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ ἠδυνήθη νὰ ὑπερνικήσῃ. Αἱ δημοδιδάσκαλοι πληρόνονται μετὰ 5 ἢ 6 ἢ 10 μῆνας. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ τί τρώγουσιν, πῶς ἐνδύονται! Ἀδιάφορον! οἱ κ. τμηματάρχαι, οἱ κ. Ὑπουργοὶ δὲν πεινῶσι βεβαίως! Οἱ ἰδικοί των μισθοὶ δὲν καθυστεροῦσι. Καὶ ὅμως ὡς ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, τὰ αὐτὰ μὲ ἐκείνους ἔχουσι καὶ αἱ πτωχαὶ διδάσκαλοι δικαιώματα, εἰ μὴ πλείονα, ἐὰν τίς ὑπολογίσῃ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποστολὴν τούτων.

Ἡ κατάστασις αὕτη, ἡ ἀδιαφορία καὶ σκληρότης τῶν ἁρμοδίων εἶνε ἀληθῶς ἀπάνθρωπος, βάρβαρος, ἀσυγχώρητος. Εἶνε ἄνανδρον νὰ μένωσιν ἀναίσθητοι, νὰ κωφεύωσιν οἱ ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων χορτοτίνοντες ἰσχυροί, πρὸς τὰς δικαίας αἰτήσεις, πρὸς τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἀδυνάτων! Ἂς ἐννοήσωσιν ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ ὑπομονὴ ἔχει ὅρια καὶ ἡ ἀπόγνωσις δυσαρέστους συνεπείας. Αἱ ἀπὸ ἑξαμήνου ἤδη καθυστερούμεναι μισθοδοσίαι τῶν διδασκαλισσῶν πρέπει νὰ πληρωθῶσι, κύριοι! Εἶνε χειμών, ψῦχος, χιόνες! Οἱ ἄνθρωποι δὲν τρέφονται εἰς τὸν αἰῶνα μας δι' *ὕδατος καὶ πνεύματος*. Ἔχουσιν ἀνάγκην *ἄρτου!* **ἄρτου!**

Αἱ τοῦ λαοῦ ἐργατικαὶ γυναῖκες εὐθὺς ὡς καθυστερήσωσιν αἱ μισθοδοσίαι των ἐνεργοῦσι διαδηλώσεις, κηρύσσουσιν ἀπεργίας καὶ τὸ κακὸν πάραυτα θεραπεύεται. Αἱ ἀτυχεῖς διδάσκαλοι ἐὰν διαμαρτυρηθῶσι, χάνουσι τὴν θέσιν των. Καὶ οὕτω χάρις εἰς τὴν ἀβελτηρίαν ἐκείνων, οἵτινες μέχρις τῆς χθὲς **δάσκαλοι** ἀνέλαβον νὰ καταρτίσωσι διδασκαλικὰ ταμεῖα, ἡ μόνη ἐργατικὴ τῶν γυναικῶν τάξις, ἡ μόνη ὑπὲρ τῆς διαπλάσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς προόδου ἐργαζομένη καταρᾶται τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν δὲν ἐπροτίμησε νὰ γείνῃ οὐχὶ οἰκοδιδάσκαλος, ἀλλὰ ῥάπτρια, μαγείρισσα, πλύντρια, ἵνα μὴ τουλάχιστον ἀποθάνῃ τῆς πείνης.

ΑΙ ΦΙΛΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς εἰς τὰς οἰκογενείας ἐγκαταστάσεως τῶν δύο φίλων συνεχῆς καὶ θερμὴ ἀλληλογραφία παρηγόρει τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Τίνας ἦσαν πλήρεις λαμπρῶν περιγραφῶν τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπιτυχίας της. Ἡ στοργὴ τῶν πλουσίων, ἀλλ' ἁπλοϊκῶν αὐτῆς γονέων καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κάλλους καὶ τῆς χάριτος αὐτῆς κολακευομένη φιλαυτία των, τῇ παρεῖχε πάντα τὰ μέσα καὶ πάσας τὰς εὐκαιρίας πρὸς νέους ἑκάστοτε θριάμβους. Αἱ ἐνδυμασίαι της παρηγγέλλοντο ἐν τοῖς ἀρίστοις καταστήμασι τῶν νεωτερισμῶν τῆς Βιέννης καὶ τῶν Παρισίων καὶ ἡ νεαρὰ αὐτῆς κεφαλὴ ἐμεθύσκετο ὑπὸ τοῦ νέκταρος τῶν διασκεδάσεων, ἐνῷ ἡ καρδία της ἐξηντμίζετο ὑπὸ τῆς θέρμης τῶν ἀτελευτήτων ἐγκωμίων καὶ φιλοφρονήσεων. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Μαρίκας ἦσαν ἧττον περιγραφικαί. Καὶ τί εἶχε νὰ εἴπῃ περὶ τῆς μονοτόνου καὶ περιωρισμένης ἐπαρχιακῆς ζωῆς, ἣν διήρχετο μετὰ τοῦ πατρός της, ὁτὲ μὲν εἰς Ναύπλιον, ὁτὲ δὲ εἰς Καλάμας ἢ εἰς ἄλλας ἕδρας φρουρᾶς. Ὡμίλει μᾶλλον περὶ τῶν ἰδίων αἰσθημάτων καὶ σκέψεων, περὶ τῶν ἐργοχείρων της καὶ τῶν οἰκιακῶν της ἐνασχολήσεων, διότι παιδιόθεν ὀρφανὴ μητρὸς ἔφερε μόνη τὸ βάρος τῆς οἰκιακῆς εὐθύνης.

Βαθμηδὸν ἡ ἀλληλογραφία αὐτῶν ἠραιώθη· ἤρχισαν νὰ μὴ συνεννοῶνται πλέον.

Ἡ Τίνα δὲν εἶχε καιρὸν ν' ἀπαντᾷ εἰς τὰς πλήρεις ἀφῃρημένων ἐννοιῶν ἐπιστολὰς ἐκείνας, διότι ἡ ἀπάντησις ἀπῄτει ποιάν τινα ψυχολογικὴν ἔρευναν καὶ σκέψιν. Ἡ δὲ Μαρία δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὴν κίνησιν, τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς μικρολογίας ξένης κοινωνίας καὶ ἀγνώστου κόσμου.

Ἐν τούτοις ἡμέραν τινὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἔλαβεν ἐπιστολὴν τῆς Τίνας μᾶλλον προσωπικήν, μᾶλλον φιλικήν. Τῇ ἔγραφε περὶ μελετωμένου αὐτῆς γάμου μετὰ συνεταίρου τοῦ πατρός της, λίαν θυμαζόντος αὐτὴν καὶ λίαν ὑπὸ τοῦ πατρός ἐκτιμωμένου. Πλὴν τὸ ὕφος τῆς ἐπιστολῆς ἦν, ὡς πάντοτε, ἐλαφρόν, ἡ δὲ περιγραφὴ τοῦ ὑποψηφίου μνηστῆρός της μᾶλλον γελοιογραφία. «Φαντάσθητι, ἔγραφεν, Ἡρακλῆ, φέροντα ἀντὶ λεοντῆς, ῥεδιγκότα· θὰ ἦναι ἀνάγκη ν' ἀναβαίνω ἐπὶ καλοβάθρων, ἵνα φθάνω τὸν βραχίονά του. . . . Εἶναι ὁ ἀδεξιώτερος χορευτὴς τῶν αἰθουσῶν μας καὶ ὅταν δύναμαι νὰ κρατήσω τὰ γέλοια, ὁσάκις τολμᾷ δειλάς τινας περιπτυξήσεις, μὲ ἀτενίζει μὲ βλέμμα, ὅπερ ἀγνοῶ ἂν ἐκφράζῃ οἶκτον ἢ ἐπίπληξιν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὸν φοβοῦμαι ὀλίγον, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι θὰ τελειώσω μὲ τὸ νὰ τὸν ὑπανδρευθῶ. Εἰξεύρεις ὁ μπαμπᾶς τί πεῖσμα ἔχει! Ἔπειτα, φίλη μου, εἶναι ὁ μόνος τρόπος, ἵνα κατορθώσω νὰ ταξειδεύσω Ἐβαρύνθην ἐδῶ πλέον, ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ ἐπισκεφθῶ τοὺς Παρισίους καὶ ἄλλας μεγαλουπόλεις καὶ νὰ ἔλθω ἅπαξ ἔτι εἰς Ἑλλάδα. Τὶ χαρά, Μαρίκα μου νὰ σ' ἐπανίδω! Αὕτη ἦτο ἡ μόνη συμπαθὴς φράσις τῆς ἐπιστολῆς της!

Ὀλίγους μῆνας βραδύτερον ἔγραφε πάλιν εἰς τὴν Μαρίαν, ἀλλ' ὡς ἐν παρόδῳ, ὅτι ὁ Κύριος Χ. μὴ ὑπομένων πλέον τὴν δεικτικότητα τῆς εὐφυΐας καὶ τῶν σαρκασμῶν της, ἔκαμεν ἔντιμον ὑποχώρησιν, παραιτούμενος τῶν ἀξιόσεών του. Οὐδεμίαν ἐξέφραζε δυσαρέσκειαν ἢ λύπην ἐπὶ τούτῳ, παρεπονεῖτο μόνον ὅσι ἐματαιοῦντο, οὕτω, αἱ περὶ ταξειδίων προθέσεις της, διότι ὁ πατήρ της ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συγκατετίθετο νὰ καταλίπῃ τὰς ἐργασίας καὶ συνοδεύσῃ αὐτήν.

Ἡ Μαρία ἐτόλμησε νὰ τῇ ἀποτείνῃ παρατηρήσεις τινὰς διὰ τὴν ἐλαφρότητά της, ἀλλ' ἡ Τίνα δὲν ἔγραψε πλέον· πᾶσαι αἱ ἐπιστολαί τῆς Μαρίκας ἔμειναν ἄνευ ἀπαντήσεως. Ἓν ἔτος βραδύτερον φύλλον τι τῆς «Ἡμέρας» ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῆς Μαρίας κατὰ τύχην. Ἐκεῖ εἶδε τοὺς γάμους τῆς Τίνας μετά τινος Ἰταλοῦ ἐκ Βενετίας ὀνόματι Βατσίνη. Οὗτος ἦτο κομψευόμενός τις Κελάδων, ὅστις διὰ πλουσίου γάμου ἐζήτει νὰ πληρώσῃ τὰ χαίνοντα κενὰ τῆς ἰδίας περιουσίας. Ἦτο ἡ τελευταία εἴδησις ἣν περὶ τῆς προσφιλοῦς της Τίνας ἔλαβεν ἡ Μαρία.

Δύο ἔτη βραδύτερον, κατά τινα ἡμέραν τοῦ Δεκεμβρίου, χλιαρὰν καὶ φαεινήν, ἐξ ἐκείνων, ἃς τὸ ἀττικὸν κλῖμα ἀνατέλλει, ὡς εἰρωνικὴν πρόκλησιν κατὰ τοῦ χειμῶνος, ἡ ἁμαξοστοιχία τοῦ Σιδηροδρόμου ἀνήρχετο περὶ τὴν δείλην ἀπὸ Πειραιῶς καὶ Φαλήρου εἰς τὸ ἄστυ. Ἐν τινι εὐρείᾳ ἁμάξῃ αὐτῆς ἐκάθηντο δύο συνοδίαι ξένων, κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλήλαις.

Ἡ μία ἀπετελεῖτο ἐκ νεαρᾶς Κυρίας καὶ τριῶν Κυρίων ἀνηκόντων εἰς τὸν κύκλον τοῦ καλοῦ λεγομένου κόσμου. Τὰ πρόσωπα τῆς ἄλλης ἦσαν συμπαθὴς καὶ διακεκριμένη κόρη μελανειμονοῦσα καὶ γηραιὸς ἀπόμαχος ἀνθυπασπιστής!

Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν τίνες ἦσαν; Ἐμαντεύσατε ἤδη. Πλουτεῖ ἡ τύχη εἰς τοιαύτας συμπτώσεις, προσεγγίζουσα εἰς ἀπροβλέπτους ὥρας πρόσωπα, ἅτινα ἐφαίνοντο διὰ παντὸς κεχωρισμένα, καὶ ἀπροσδοκήτως ἀποχωρίζουσα, ὅσα ἐπέπρωτο νὰ τελειώσωσιν ὁμοῦ τὸν βίον!

Ἡ Τίνα ζωηρά, ἐλαφρὰ καὶ εὔθυμος, ὡς πάντοτε, εἶχεν ἔτι τὴν λαμπρὰν χροιὰν τοῦ προσώπου, τοὺς πονηροὺς φαιοὺς ὀφθαλμούς της καὶ τὰς ταχείας καὶ ἐκφραστικὰς χειρονομίας της, πλὴν εἶχεν ἀπολέσει τὴν παιδικὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν παιδικὴν χάριν, ἥτις ἀπετέλει τὸ μέγα αὐτῆς θέλγητρον κατὰ τὴν πρώτην νεότητά της· τῆς παιδικῆς ἐκφράσεως σβεσθείσης, ἀπέμεινε μόνον ὡραία πλαγγών. Ἀπὸ ἑνὸς ἔτους εὑρίσκετο εἰς Ἑλλάδα μετὰ τοῦ συζύγου της, κατέχοντος θέσιν τινα ἐν τῇ Ἰταλικῇ πρεσβείᾳ καὶ διασκορπίζοντος ἀλύπως τοὺς πολυχρονίους καρποὺς τῶν κόπων τοῦ γέροντος πατρὸς τῆς Τίνας.

Ἐπέστρεφον ἐκ θαλασσίου περιπάτου μετ' ἄλλων δύο φίλων του.

Ἡ Μαρία πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπωλέσασα τὸν προσφιλῆ αὐτῆς πατέρα κατέπλευσεν, ἀκριβῶς κατ' ἐκείνην τὴν ἑσπέραν εἰς Πειραιᾶ, συνοδευομένη ὑπὸ πιστοῦ τοῦ πατρός της στρατιώτου καὶ φίλου, κατὰ πρόσκλησιν τῆς γηραιᾶς αὐτῆς θείας καὶ ἀναδόχου, τῆς μόνης στενῆς συγγενοῦς τῆς ὑπολειπομένης αὐτῇ. Ὁ τέως ἥρεμος καὶ εὐτυχὴς βίος της εἶχε κρατύνει τὴν ὑγείαν της καὶ ἐξωραΐσει τὴν πάντοτε εὐχάριστον καὶ συμπαθῆ μορφήν της, ἡ ἁρμονία δὲ καὶ ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων τῇ εἶχον προσθώσει λίαν διακεκριμένον ὕφος καὶ φυσικὴν ἀξιοπρέπειαν εἴς τε τὴν στάσιν, τὸ βλέμμα καὶ τὰς κινήσεις αὐτῆς.

Παρὰ τὸ πένθιμον τῶν ἐνδυμάτων καὶ τὴν τεθλιμμένην ὄψιν της ἦτο λίαν ἀξιοπαρατήρητος.

Ἔχουσα ἐστραμμένην τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν θυρίδα καὶ εἰς ἰδίους βεβυθισμένη διαλογισμοὺς δὲν εἶχε προσέξει εἰς τὴν ἐν Φαλήρῳ νεωστὶ εἰσελθοῦσαν θορυβώδη συνοδίαν, ἀλλὰ μετά

τινα λεπτὰ ἐνόησεν ὅτι ἐγένετο, γαλλιστί, περὶ αὐτῆς λόγος. Ἔρριψεν ἐπὶ τῶν ξένων ἓν βλέμμα καὶ ἠσθάνθη ὅλον τὸ αἷμα συρρέον ἐν τῇ καρδίᾳ της· ἀνεγνώρισε τὴν Τίναν της! Ἂν εἶχε τὴν δύναμιν θὰ ἠγείρετο, θ' ἀνεφώνει... Καὶ ἡ Τίνα ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τὸ ἄλλοτε προσφιλὲς ἐκεῖνο βλέμμα, τὸ βαθὺ καὶ συμπαθές, τὸ μόνον, ὅπερ ὡμίλησεν εἰς τὴν καρδίαν της καθ' ὅλον αὐτῆς τὸν βίον καί, ἃς εἴπωμεν χάριν δικαιοσύνης, συνεκινήθη, πλὴν δὲν ἐτόλμησεν ἐνώπιον τῶν νεαρῶν διπλωματῶν νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς σκηνὴν ἀναγνωρίσεως. Ἴσως ἤθελον εὕρει de mauvais gout τὴν γνωριμίαν αὐτῆς μετὰ νέας συνοδευομένης ὑπὸ τοῦ ἀξέστου ἐκείνου ἀπομάχου!

Πῶς νὰ ὑποστῇ τὰ σκωπτικὰ αὐτῶν μειδιάματα; Προσεποιήθη ὅτι δὲν παρετήρησε τὴν ἄφωνον ἐκείνην, πλὴν εὔγλωττον τῆς Μαρίας ἐπίκλησιν καὶ ἀπέστρεψεν ἀδιαφόρως τὸ πρόσωπον, ἀλλάσσουσα καὶ φέρουσα τὴν συνομιλίαν εὐστρόφως ἐπ' ἄλλο ἀντικείμενον. Ἡ Μαρία ἐνόησεν. Δὲν ἐπεθύμει νὰ φανῇ ἀδιάκριτος, δὲν ὡμίλησεν. Ἀνέῳξε τὴν ὕαλον τῆς θυρίδος, ὅπως δῆθεν βλέπῃ κάλλιον τὰ ἐκτός· ἤθελε νὰ κρύψῃ τὴν ἀλγεινὴν αὐτῆς ἀπογοήτευσιν καὶ τὰ θερμὰ δάκρυά της.

Τὴν νύκτα, ὅτε μετὰ τὴν τρυφερὰν τῆς θείας της δεξίωσιν ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἵνα κατακλιθῇ, εὑήγαγεν ἀπὸ τοῦ κιβωτίου της μικρὰν βελουδίνην θήκην, ὑπὸ τῆς ἰδίας τεχνικῶς πεποικιλμένην, ἐξήγαγεν αὐτῆς μικρὰν εἰκόνα καὶ ξηρὸν ῥόδον καὶ τὰ ἠσπάσθη. Ἦσαν τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς μεγάλης ἐκείνης φιλίας, ἥτις εἶχε πληρώσει τὰ ὡραῖα ἔτη τῆς αὐγῆς τῆς νεότητος αὐτῆς! Τὸ δὲ ῥόδον τῆς Τίνας τί ἔγεινεν; Κατετρίβη εἰς κόνιν, ἴσως, ἢ ἀπωλέσθη καὶ ἠφανίσθη, ὡς αἱ γλυκεῖαι καὶ ἀφιλοκερδεῖς, πλὴν ἀνεμώλιοι καὶ ἄνευ ἠθικῆς ἀξίας παιδικαὶ φιλίαι.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 23ῃ 8βρίου **Εἰρήνη Λαχανᾶ.**

Ἡμερολόγιον

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο δὲν ἀξιοῖ νὰ δρέψῃ φιλολογικὰς δάφνας, ἀλλ' οὔτε προστίθεται εἰς τὴν τάξιν τῶν πολυπληθῶν ἐν Ἀθήναις κατ' ἔτος ἐκδιδομένων καὶ τὸν εὐγενῆ τῆς φιλολογικῆς δράσεως ἀγωνιζομένων ἀγῶνα. Ἔχει ἰδιόρρυθμον ὅλως πρόγραμμα, ἴδιον σκοπόν, ἴδιον προορισμόν.

Αἱ ἑλληνίδες ἀφοῦ δὲν κατώρθωσαν εἰσέτι νὰ κατατάσσωνται μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων γυναικῶν, ἃς κατορθώσωσι τοὐλάχιστον νὰ κατατάσσωνται μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων οἰκοδεσποινῶν, συζύγων καὶ μητέρων. Καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο δὲν εἶνε ἴσως εὐκολώτερον τοῦ πρώτου. Διὰ τοῦτο ἀπαιτοῦνται μυρίαι γνώσεις, μυρίαι λεπτομέρειαι, ἃς αἱ πλεῖσται ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦσι καὶ ἐξ ὧν ἀποτελεῖται πολλάκις ἡ οἰκογενειακὴ εὐτυχία.

Ἐὰν τὸ ἡμερολόγιον ἡμῶν δὲν εἶνε τέλειος θησαυρὸς ἐγκυκλοπαιδικοῦ γυναικείου λεξικοῦ, καταρθοῖ ὅμως διὰ τῆς κατ' ἔτος ὑπὸ τὸ αὐτὸ πρακτικὸν πνεῦμα ἐκδόσεώς του νὰ χορηγῇ πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας αὐτοῦ ὕλην χρήσιμον καὶ ὠφελιμωτάτην δι' ἧς αὗται βαθμηδὸν συντελοῦσι καὶ συμπληροῦσι τὴν τε ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακὴν των εὐδαιμονίαν. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Α' ἔτους ἐξέπληξε τὸ γυναικεῖον κοινόν, ἀνὰ πολλὰς δὲ χιλιάδας ἐκτυπωθὲν ἐγένετο ἀνάρπαστον. Τὸ τοῦ Β' ἔτους θὰ εἶνε ἀχώριστος τῶν Κυριῶν καὶ πολύτιμος σύντροφος, ὁδηγός, σύμβουλος, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ μαγευτικόν, γοητευτικόν. Θὰ ἱκανοποιήσῃ τόσας περιεργίας, θὰ μαντεύσῃ ὡς καλὴ Πυθία τόσας ἐπιθυμίας, θὰ ἐκπληρώσῃ τόσους πόθους, θὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τόσους κινδύνους, τόσας δυσχερείας, τόσας ἀπογοητεύσεις.

Ἔχετε τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο; ἔχετε ἀληθῆ γνώμονα. Ἐπιθυμῆτε νὰ γνωρίζητε ἐὰν ὁ καιρὸς τῆς αὔριον ἔσται καλὸς δι' ἐκδρομήν, διὰ ταξείδιον ἢ διὰ πλοῦσιν; *Ῥίπτετε ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου.* Ἡ φιλάρεσκος παιδίσκη, ἡ ὑπερηφάνως ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ἐγκαθιδρυμένη, ἡ προσφέρουσα ὑμῖν δέσμην μυροβόλων ἀνθέων, ἃς δεικνύει πονηρότατα ὡς ἀληθὴς Πυθία τὸ ἐξ ἀραχνοειδοῦς ὑφάσματος τόσῳ φιλαρέσκως καὶ ἐπιχαρίτως συνηρμολογημένον περίπτυχον φόρεμά της. Ἐὰν τὸ φόρεμα εἶνε κυανοῦν, ὁ καιρὸς ἔσται ὡραῖος. Ἑτοιμάσθητε διὰ τὴν ἐκδρομὴν ἢ τὸ ταξείδιόν σας, ἢ ἐὰν εἶσθε καλὴ οἰκοκυρά, εἰδοποιήσατε τὴν πλύντριαν, ἀριθμήσατε καὶ χωρίσατε τὰ ἀσπρόρρουχα. Ἐὰν τὸ φόρεμα εἶνε ῥόδινον, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε ὑγρά, ὁ καιρὸς τείνει εἰς τὴν βροχήν. Οὔτε μάταιαι προετοιμασίαι, οὔτε ἀπώλεια χρόνου, οὔτε ἐνδύματα βεβρεγμένα ἐπὶ ἑβδομάδα. Ἀγνοεῖτε ἐὰν τὸ ὑπνοδωμάτιόν σας εἶνε ὑγρὸν ἢ ξηρόν; Θέσατε τὸ ἡμερολόγιον ἐπὶ τῆς τραπέζης· θὰ τὸ μάθητε πάραυτα. Τὸ φόρεμα εἶνε ἰόχρουν, ὁ καιρὸς θὰ ἀλλάξῃ. Εἶνε ἄστατος, μεταβλητός. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ θαύματα μόνον εἰς τὴν κάτω ἐσθῆτα τῆς πονηρᾶς κόρης. Τὸ περικόρμιον εἶνε πάντοτε ἐρυθρόν, ἡ κόμη πάντοτε ξανθή, τὰ ἄνθη πάντοτε πολύχροα. Μόνον τὸ ἀραχνοειδὲς φόρεμα τὰς θαυματουργοὺς ταύτας κέκτηται ἰδιότητας, αἵτινες θὰ ἐμβάλλωσιν εἰς πειρασμὸν πάντα ἁπλοϊκὸν ἄνθρωπον.

Ἀλλὰ μήπως τὸ περιεχόμενον δὲν εἶνε ἐφάμιλον τοῦ περιέχοντος; Βλέπετε διὰ πρώτην φορὰν κύριον ἢ κυρίαν τινά. Ἀνοίξατε τὸ ἡμερολόγιον σας. Ἔχετε τὰς γνώμας τῶν διασημοτέρων φυσιογνωμιστῶν τοῦ αἰῶνος. Ἐκεῖ μανθάνετε ποῖον ἄνθρωπον προδίδουσιν οἱ μεγάλοι ὀφθαλμοί, ποῖον οἱ μικροί, οἱ μέλανες, οἱ κυανοῖ, οἱ φαιοί. Ἐκεῖ μανθάνετε ὅτι δὲν πρέπει νὰ καμαρώνητε διότι ἔχετε μικρὰν ῥίνα καὶ λεπτοὺς ῥώθωνας, ἀφοῦ ἡ μεγάλη ῥὶς προδίδει αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ οὕτω καθεξῆς, ἔχετε ὡς ἐν κατόπτρῳ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον μὲ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας του, ἀτενίζουσα καὶ μελετῶσα τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ ἀποφεύγετε τὰς σχέσεις τῶν ὑπόπτων, ἀποδεχομένη μόνον τὰς τῶν ἀγαθῶν. Ἐκεῖ κρατεῖτε τά βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμούς σας. Ἐκεῖ εὑρίσκετε ἀνάπτυξιν ἱστορικὴν τῶν γυναικείων τεχνῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ δι' αὐτοῦ ὁδηγεῖσθε εἰς τὰς τέχνας ταύτας, ἀφοῦ ἀκόμη δὲν ἔχομεν τεχνικὴν διὰ τὰς κυρίας σχολήν.

Ἐκεῖ εὑρίσκετε προχείρους καθ' ἡμέραν νέας συμβουλὰς καὶ συνταγάς, ἃς οὐδὲ ἐφαντάσθητέ ποτε. Ἐκεῖ πρόχειρα φάρμακα, ἐκεῖ ὁδηγίας διὰ τὰ μικρά σας τὰ νήπια, τέλος καὶ ἰατροῦ δὲν ἔχετε ἀνάγκην διότι τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο σᾶς κάμνει πρόχειρον, πρακτικὸν ἰατρόν. Ἐκεῖ μανθάνετε τὴν

ἱστορίαν τόσων ἑλληνικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τόσων ἐθνικῶν παραδόσεων, ἃς αἱ πλεῖσται ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦμεν.

Διὰ τὴν καλλονήν σας δὲ δι' ἣν δικαίως τόσον ἐνδιαφέρεσθε, ἔχετε θησαυρὸν ὅλον καλλονῆς. *Ἔχετε ὅλας τὰς τάξεις τῶν ὡραίων, ἀφοῦ τριάκοντα ὅλαι τάξεις ὑπάρχουσι!* Θὰ κατορθώσητε δὲ νὰ ἐγκατοπτρισθῆτε εἰς μίαν τῶν τάξεων τούτων, νὰ μάθητε πῶς νὰ διατηρήσητε, πῶς νὰ αὐξήσητε τὸ κάλλος σας, πῶς νὰ κρύπτητε τὰς ἀτελείας του, πῶς νὰ θέλγητε, πῶς νὰ ἀρέσκητε. Θὰ μάθητε πρὸς τούτοις πᾶν ὅ,τι πρέπει νὰ γνωρίζητε περὶ συρμοῦ, ὅπως δύνασθε νὰ ἀκολουθῆτε αὐτὸν ἐν ἀναγκαίῳ πάντοτε μέτρῳ. Θὰ σᾶς ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον περὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπιπλώσεως τοῦ οἴκου σας. Θὰ σᾶς διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν τῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων σας μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν πρώτων ἐπινοητῶν καὶ ἐφευρετῶν αὐτῶν, τὴν ἱστορίαν τοῦ χροῦ καὶ τῶν ὀνομασιῶν τῶν διαφόρων χρῶν. Θὰ σᾶς διδάξῃ πῶς νὰ συμπεριφέρεσθε, τί νὰ κάμνητε καὶ τί νὰ ἀποφεύγητε. Περὶ οἰκονομιῶν δὲ εἶναι θησαυρὸς οἰκονομικῶν γνώσεων καὶ συμβουλῶν.

Ὡς ἐπισφράγισιν θὰ ἔχητε καιριαιότατα ἐκλεκτὰ διηγήματια, ποιημάτια καὶ φιλολογικὰ δοκίμια τῶν κ. κ. συνεργατίδων ἡμῶν.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο καίτοι προώρισται διὰ τὰς γυναῖκας ἔσται ἐν τούτοις πολύτιμον διὰ πάντα ἄνδρα ἐφόδιον.

Τὸ ἀποκτᾶτε δὲ μετὰ τοῦ βαρομετρικοῦ πολυτελεστάτου ἐξωφύλλου, ὅτε ὡς ὡραῖον λεύκωμα ἐπιτραπέζιον καὶ ὡς δῶρον τοῦ νέου ἔτους πολύτιμον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, **ἀντὶ δύο δρ. προπληρωτέων διὰ τὰς Ἀθήνας,** 2,10 *διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ 2 χρ. φρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν.* Μὲ τὸ πολυτελὲς δὲ μόνον ἐξώφυλλον, ὅτε καὶ ἀγνοεῖτε τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαίρας, ἀντὶ μιᾶς δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας, 1.10 διὰ τὰς ἐσαρχίας καὶ ἑνὸς χρυσοῦ φρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἔχωσι τὸ *βαρομετρικὸν ἡμερολόγιον* συνοδεύουσι τὴν αἴτησίν των μετὰ *δύο δρ.* ἐντὸς ἐπιστολῆς. Πᾶσα αἴτησις γίνεται δεκτὴ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν. Αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ προπληρόνουσι τοῦτο παρὰ τοις ἀντιπροσώποις ἡμῶν. Ἐν Ἀθήναις δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου γραφεῖόν μας.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῆς « Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν. »

Ἔχουσα τὴν ἀδιάσειστον ἀρχὴν ὅτι ἡ θεραπεία δένδρου μὴ θάλλοντος, πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἀπὸ τῆς ῥίζης καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς, θίγω καὶ πάλιν τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα, καθόσον πρεσβεύω ὅτι, ἡ ἀληθὴς καὶ ὄχι ἡ φαινομενικὴ θρησκευτικὴ ἀγωγή, εἶναι ἡ πρώτη βάσις τῆς καλῆς ἀνατροφῆς, ἧς μεγάλην ἀληθῶς ἔχομεν ἀνάγκην. Εὐαρεστήθητε ὅθεν, ἐὰν ἐγκρίνητε, νὰ καταχωρίσητε τὰ κάτωθι.

Π. Βαλλώση.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Θρησκεία! ὁποῖον καὶ πόσον εἶναι τὸ κράτος σου! Ὁποίας καὶ πόσας ἀρετὰς ὀφείλει εἰς σὲ τὸ ἀνθρώπινον γένος! Πόσον εὐτυχὴς εἶναι ὁ θνητός, ὅστις πειθόμενος εἰς τὰς ὑψηλὰς ἀληθείας σου εὑρίσκει πάντοτε εἰς τοὺς κόλπους σου ἄσυλον κατὰ τῶν κακιῶν, καταφύγιον κατὰ τῆς δυστυχίας! Καὶ ἐνόσῳ μὲν ἡ ἄστατος τύχη μειδιᾷ εἰς τὰς ἀθώας του ἐπιθυμίας, ἐνόσῳ διατρέχει ἀνεφέλους ἡμέρας, σὺ καλλύνῃς τὸν βίον του, σὺ καθηδύνῃς τὴν ψυχήν του ἐπὶ ταῖς πρὸς τὸν πλησίον ἀγαθοεργίαις, καὶ μείζονα προσδίδεις θέλγητρα εἰς τὰς ἡδονὰς πάσης ἀγαθῆς πράξεώς του.

Καὶ ἡ αὐστηρότης σου ἔτι εἶναι εὐεργέτημα, διότι ἀφαιρεῖς ἀπὸ τὴν εὐδαιμονίαν πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ τὴν διαφθείρῃ, καὶ ἐμποδίζεις αὐτὸν τοῦ ὀρέγεσθαι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἤθελεν αἰσχυνθῇ ν' ἀγαπήσῃ.

Ὅτε δὲ ἡ τύχη καταθλίβει ψυχήν τινα ὑποτεταγμένην εἰς τοὺς ἁγίους σου νόμους, τότε σὺ κατ' ἐξοχὴν ἀποβαίνεις τὸ ἀσφαλέστερον αὐτῆς ὑπεστήριγμα.

Σὺ ἡ μὴ ἐπιτρέπουσα οὐδὲ ἀπαιτοῦσα τὴν ἀναισθησίαν τὴν ὁποίαν ἡ φύσις εὐτυχῶς καθιστᾷ ἀδύνατον, μᾶς διδάσκεις νὰ ὑποφέρωμεν τὰ δεινά, μᾶς ἐπιτρέπεις νὰ λυπούμεθα δι' αὐτά, καὶ μέχρι τῶν μυχίων τῶν κατεσπαραγμένων καρδιῶν ἡμῶν διεισδύουσα εἰρηνεύεις τὰς δρυμείας των λύπας, ὑποδεικνύουσα ἐσχάτην τινὰ ἐλπίδα σωτηρίας, καὶ ἀναπτύσσουσα εἰς τὰς ψυχὰς τὸ τρυφερὸν ἐκεῖνο τῆς πίστεως καὶ ὑπομονῆς αἴσθημα, ὅπερ καθιστᾷ προσφιλῆ τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον δυστυχεῖς.

Εἰς ταύτην ὅθεν, ὦ! νεαραί μου ἀναγνώστριαι, στρέψατε ἀποκλειστικῶς τὴν προσοχήν σας, ἐπ' αὐτῆς θεμελιώσατε τὰ γλυκέα ὄνειρα τοῦ ὑψηλοῦ μελλοντος ὑμῶν, αὐτὴν λάβετε ὡς ὁδηγὸν καὶ γνώμονα πασῶν τῶν πράξεων τοῦ βίου σας, ἐν τῷ ἀσφαλῆ αὐτῆς λιμένι σπεύσατε νὰ προσορμισθῆτε, ὅπως μὴ συγκρούσητε πρὸς τοὺς πολυειδεῖς σκοπέλους τοῦ πολυκυμάντου τούτου βίου. Εἰς τὸ τέμενος ταύτης στηρίξατε τὰς ἐλπίδας τῆς ὑψιπετοῦς ἀποστολῆς σας, ἐπιτοῦ ὁμαλοῦ καὶ γονίμου ἐδάφους της καλλιεργήσατε τὰ δωρηθέντα ὑμῖν φυσικὰ πλεονεκτήματα ὑπὸ τὰς καθαρὰς πτέρυγάς της ζητήσατε νὰ σκιασθῆτε, καὶ τελευταῖον ὑπὸ τὴν πυριλαμπῆ καὶ θαμβοῦσαν ἰσχύν της κατασκηνώθητε, γενόμεναι (φρόνιμαι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιαι ὡς αἱ περιστεραί, Ματθ. 16—22) ὅπως ἡμέραν τινά, καθωραΐσητε τό τε φῦλον καὶ τὴν πολιτείαν ἡμῶν.

Διότι ποῖος ποτὲ δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι, Μήτηρ μιᾶς χρηστοήθους κοινωνίας εἶναι αὐτὴ ἡ γυνή, ἐξ ἧς μορφοῦται ἡ οἰκογένεια, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἡ κοινωνία ἀπαρτίζεται; Περιεπτύχθητι ὅθεν ἀπὸ ψυχῆς τὴν ἀξιολάτρευτον, καὶ κοσμοσώτειρα ταύτην Θεὰν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ζητήσατε παρ' αὐτῆς τὴν ἐπιδαψίλευσιν τῶν ἑαυτῆς χαρίτων, ἀφ' ὧν θέλετε ἀρύεσθαι καὶ τὴν εὐτυχῆ ἔτι καὶ ἐπίκαιρον ἀποκατάστασίν σας, περὶ ἧς τοσοῦτος πάταγος, ἐν τῇ δημοσιότητι ἠγέρθη ἐσχάτως.

Πιππίνα Διονυσίου Βαλλώσση.

ΑΡΜΟΖΟΥΣΙ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Β'.

Τί δὲ νὰ εἴπω περὶ τῆς ὑπεροψίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους περιφρονήσεως, αἵτινες, λέγουσιν, ἐμφύονται τοῖς βραβευομέ-

νοις κατὰ τὰς δημοσίους ἐξετάσεις; Νὰ παραδεχθῶ ὅτι καὶ ἐκεῖναι ἀποτέλεσμά εἰσι τούτων, ἢ νὰ ζητήσω ἄλλαχοῦ τὴν πηγήν; Δὲν ὀφείλω ν' ἀποδώσω καὶ τὰ ἐλαττώματα ταῦτα ἐν μέρει τοῖς ἀκαίροις τῶν διδασκόντων ἐπαίνοις, ἐν μέρει δὲ τῇ κατακριτέᾳ τῶν γονέων ὑπερβολικῇ στοργῇ; Ἐγνώρισα γονεῖς χαίνοντας πρὸ κοινῆς τῶν τέκνων των εὐφυολογίας, ζητοῦντας δὲ διὰ τῶν βλεμμάτων καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἐπιδοκιμασίαν. Ἐγνώρισα γονεῖς παρασκευάζοντας τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἐκθέματα, λύσεις αἰνιγμάτων, ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα, ὅπως προκαλέσωσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τοὺς ἐπαίνους τῶν ἄλλων, ἐμπνέοντες αὐτοῖς οὕτω, τὴν ὀκνηρίαν, τὴν ὑπεροψίαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους περιφρόνησιν. Ἀνέγνωσα διηγήματα ὀκταετῶν καὶ δωδεκαετῶν παιδίων, ἃ ἀμφιβάλλω ἂν δεκαοκταετεῖς ἢ εἰκοσαετεῖς γράφωσι. Ἐγνώρισα κόρας ἐν τῇ σχολῇ, ζητούσας σχέδια ἐπιστολῶν, ἐρωτώσας περὶ τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἁπλουστάτων λέξεων, ἅμα δὲ τῇ ἐξόδῳ των, γενομένῃ μετά τινας μῆνας, δημοσιευούσας ἄρθρα καὶ βιβλία λίαν ἐπιτυχῆ. Πῶς συμβαίνουσιν αἱ καταπληκτικαὶ αὐταὶ μεταβολαί, αἱ θαυμάσιαι αὐταὶ μεταμορφώσεις, ἃς ὁ πατὴρ, ἡ μήτηρ, οἱ ἀδελφοί, δυστυχῶς δὲ πολλάκις καὶ φίλοι, διὰ τοῦ μαγικοῦ αὐτῶν δακτύλου δὲν ἐπενεργοῦσιν; Ἀφοῦ οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοὶ τοιαῦτα μετέρχονται μέσα, ὅπως ἐξημμένας τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων καταστήσωσιν, ὅπως τὴν ὑπεροψίαν καὶ τὴν ὀκνηρίαν αὐτοῖς ἐμπνεύσωσι, πλανόμεθα πιστεύουσαι ὅτι τὰ βραβεῖα εἰσιν ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ.

Καλὸν θὰ ἦτο, οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοὶ καὶ φίλοι νὰ καταλίπωσι τὰ τέκνα, τὰς ἀδελφάς, τὰς φίλας εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν δυνάμεις, χωρὶς νὰ θέλωσι ν' ἀναβιβάσωσιν εἰς ὕψος, ἐξ οὗ ἡμέραν τινὰ δύνανται νὰ καταπέσωσι καὶ συντριβῶσι, νὰ συνειθίζωσι δὲ εἰς τὴν ἰδέαν τῶν ἀποτυχιῶν, διότι ἐν τῷ βίῳ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστων τοιαύτας θ' ἀπαντῶσι.

Μὴ ζητῶμεν δὲ ν' ἀνατρέψωμεν τὴν στήλην, ἐφ' ἧς στηρίζει τὴν ἀρετήν του ὁ μηδεμίαν γνῶσιν ἔχων περὶ καθήκοντος παῖς, διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ἐθίζομεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν ἀγοροπωλησίαν τῶν κόπων, τῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοτιμίας του.

Καὶ αὐτὴ ἡ κατακλύσασα τὰς κοινωνίας διαφθορά, ἤθελεν ἴσως ἀναχαιτίσῃ τὸν ῥοῦν της, ἂν στήλη σωτηρίας, ἤτοι βραβεῖον ἀρετῆς ὑπῆρχε. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ ἄνευ ἐνθαρρύνσεως, κατὰ τὸν Ῥουσσώ, σβέννυται ἐν τῇ δυστυχίᾳ καὶ τῇ λήθῃ, χωρὶς νὰ καταστῇ ὠφέλιμος τῇ κοινωνίᾳ.

Τὶ δ' ἄλλο ἐστὶ καὶ ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ, ἐφ' ἧς κατὰ τὸ πλεῖστον στηρίζεται ἡ ἀρετὴ τῶν κοινωνιῶν, ἢ βραβεῖον; Ἀφοῦ δὲ ὁ τῆς ἀρχαιότητος διδάσκαλος ἠθικῆς Σωκράτης τὴν ἀθανασίαν, ἤτοι τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς εἰς φῶς ἔφερεν, ἀφοῦ ὁ μέγας τῆς ἀνθρωπότητος ἀναμορφωτὴς θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἀνύψωσεν εἰς ὃ εὑρίσκεται σημεῖον, ἵνα τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἀρετῇ στηρίζῃ, θ' ἀδικήσωμεν ἡμεῖς τοὺς μικροὺς ἀφαιροῦντες τὸ στήριγμα, ἐφ' οὗ τὰ ἀσθενῆ αὐτῶν βήματα ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ βίου στηρίζουσι! Πᾶν δὲ κακὸν ἐκ τῶν βραβείων προερχόμενον ἀποδώσωμεν τοῖς γονεῦσι, κατ' ἐξοχὴν δὲ τοῖς διδασκάλοις, ἀναφωνοῦσαι «Οὐχὶ τὰ βραβεῖα, ἀλλ' οἱ βραβεύοντές εἰσιν αἴτιοι τοῦ κακοῦ.»

Ἐν Σκύρῳ. **Ἀγαθονίκη Ἀντωνιάδου.**

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τὸ παράρτημα τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει.

Τὸ ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων γυναικῶν δὲν περιωρίσθη ἁπλῶς εἰς τὴν ἔκθεσιν ὡραιοτάτων ἔργων ὑφαντικῆς, ταπητουργίας καὶ πλεκτικῆς, ἀλλ' ἱδρύσατο ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως ἐργαστήριον ἐν μικρῷ, λειτουργοῦν μεθ' ὅλον τὸ ἀκατάλληλον καὶ στενόχωρον τῆς θέσεως, ἀπροσκόπτως. Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπιτροπὴ μεγίστην κατέβαλε φροντίδα, ὅπως τὰ γυναικεῖα ἔργα καὶ ἐν λαμπραῖς τοποθετηθῶσιν αἰθούσαις, καὶ μετὰ γραφικῆς καλλαισθησίας διαταχθῶσι καὶ συναρμολογηθῶσιν, ἀσύγγνωστον ὅμως ἐπεδείξατο ἀμέλειαν ὡς πρὸς τὸ παραχωρηθὲν ἐνδιαίτημα πρὸς τὰς ἐνώπιον τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἔκθεσιν ἐργαζομένας γυναῖκας.

Προβληματικὴ βεβαίως ἀποβαίνει ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων γυναικῶν, κατεδεδικασμένων νὰ ἐργάζωνται ὑπὸ ἄθλιόν τι παράπτημα, καὶ ἐκτεθειμένων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀπανταχόθεν πνέοντος ἀνέμου. Δύω μέγιστοι ἰστοὶ (ἀργαλειοί) ἐτοποθετήθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ παραπήγματος τούτου, ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τῶν ὁποίων ἐργάζεται ἡ Σμυρναία ὑφάντρια, γνωστὴ ἐνταῦθα καταστᾶσα ὡς διδασκάλισσα τῆς Σμυρναϊκῆς ταπητουργίας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῶν ἀπόρων γυναικῶν. Οἱ παρ' αὐτοῖς κατασκευαζόμενοι τάπητες εἶναι μικροί, ἀλλ' ἐξαισιαστέχνης, κάλλους καὶ τελειότητος. Δὲν ἐπαρκεῖ δὲ μόνη ἐν τῇ ἐπιπλοκῇ τῶν ἱστῶν καὶ τῇ πολυποικίλῳ τῶν χρωμάτων ἐναλλαγῇ, ἀλλὰ βοηθεῖται εἰς τοῦτο ὑπὸ δύο νεαρῶν κορασίων, ἅτινα μετὰ θαυμαστῆς εὐκαμψίας καὶ χάριτος ἐκτελοῦσι τὸ ἔργον των.

Καὶ βλέπει τις μετ' ἐκπλήξεως τὰ πρὸ μικροῦ ἐν ἑτέρῳ μηχανήματι (μαγγάνι) ἐξελισσόμενα δέματα τῶν κλωστῶν καὶ τῶν ἐρίων, τὰ περὶ μικρὰς καλάμους (μασούρια) περιελισσόμενα, τοποθετούμενα μετὰ μαγικῆς ταχύτητος ἐν τῇ σαΐτᾳ τῇ διὰ μέσου τῶν πολυδαιδάλων ἱστῶν καὶ στημόνων διολισθαινούσῃ, καὶ συνδεούσῃ τὰ τέως ἄδετα καὶ ἀσυάρτητα τῇ βοηθείᾳ τῶν συσφικτικῶν κτενῶν, αἵτινες ὑπὸ τῆς τεχνίτιδος μετὰ δυνάμεως συνωθούμεναι, συμπιέζουσι, συσφίγκουσι ἔριά τε καὶ ἱστούς, ἀποτελοῦντα οὕτω τὸ στερεώτατον ἐκεῖνο καὶ αἰώνιον ὕφασμα, ὅπερ οὐδεμία Εὐρωπαϊκὴ ἢ Ἀμερικανικὴ μηχανὴ ἠδυνήθη μέχρι σήμερον νὰ παραγάγῃ.

Ἡ πρὸ τοῦ ἱστοῦ τοποθέτησις τῆς τεχνίτιδος, αἱ ἁρμονικαὶ καὶ μεθοδικαὶ αὐτῆς κινήσεις, παραδόξους ἐγέννησαν ἐν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν ἰδέας. Ἐφαντάσθημεν πρὸς στιγμὴν τοὺς ἀργαλειοὺς τούτους κατέχοντας ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς οἰκίαις τὴν θέσιν τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ τὰς νεαρὰς ἑλληνίδας, τὰς κωφαινούσας ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας διὰ τῶν παρατόνων γυμνασμάτων καὶ κλιμάκων των τὰ ὦτα φιλησύχων ἀνθρώπων, ἀσχολουμένας εἰς κατασκευὴν ὡραιοτάτων καὶ καλλιτεχνικωτάτων ταπήτων τοῦ οἴκου των, ἢ λεπτοϋφάντων μεταξίνων θερινῶν ἐνδυμάτων των. Καὶ ἐβλέπομεν τὸ σῶμα αὐτῶν γυμναζόμενον διὰ τῆς μεθοδικῆς ἐκείνης καὶ ἁρμονικῆς ταλαντεύσεως καὶ ἀνεμιμνησκόμεθα τῆς Πηνελόπης καὶ τῆς Ναυσικάας, ὧν τὴν θείαν τέχνην μετὰ τόσης χάριτος καὶ μαγείας περιγράφει ὁ Ὅμηρος.

Θόρυβός τις, ὡσεὶ κροταλίζοντος καρχαρίου, ἀπέσπασεν ἡμᾶς τοῦ ῥεμβασμοῦ ἐκείνου, ἵνα μᾶς μεταφέρῃ εἰς τὴν πραγματικότητα, προκαλέσῃ δὲ καὶ συντονώτερον τὴν προσοχήν μας. Ἦτο παιδίσκη χαριτωμένη κροταλίζουσα μετὰ μαγικῆς ταχύτητος τὰ κοπανάκια της, δι' ὧν ὡραιότατον ἐκ χρυσοῦ πλέκει τρίχαπτον. Ἀγνοοῦμεν πόθεν τὰ κοράσια ταῦτα ἀρύονται τὴν εὐκινησίαν τῶν δακτύλων, ὅπως ὡς μάγισσαι καὶ τὰς καρφίδας ἀστραπηδὸν μετατοπίζωσι, καὶ τὴν πληθὺν τῶν κοπανακίων ἐναλλάσσωσι καὶ περιπλέκωσι, καὶ τὸ σχέδιον ἐκτελῶσι. Τὸ τρίχαπτον τοῦτο, γνωστότατον ὑπὸ τὸ ὄνομα *κοπανέλια*, εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ ὡραιότατον, στερεώτατον καὶ ἀρχαιότατον τῶν τριχάπτων. Πατρίδα κατά τινας ἔχει τὴν Κρήτην, διότι ἐνταῦθα τοὐλάχιστον παρὰ τῶν Κρησσῶν εἰσήχθη, παρ' αὐτῶν δὲ καὶ μόνον μετὰ θαυμασίας ἐκτελεῖται τέχνης. Πλὴν καὶ ἐν Μάλτᾳ καὶ ἐν Ῥωσσίᾳ τὰ τρίχαπτα ταῦτα ἐν ἀφθονίᾳ ἐπεξεργάζονται, σχετικῶς δὲ ἐν μηδαμιναῖς πωλοῦνται τιμαῖς.

Τοιοῦτον ἐν περιλήψει τὸ παράρτημα τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν, τοῦ μόνου καταστήματος τοῦ μεριμνήσαντος, χάρις εἰς τὰς δραστηρίως διευθυνούσας αὐτὸ κυρίας, περὶ τῆς ἀναζήσεως καὶ προόδου τῆς γυναικείας ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Γυνὴ καθηγητὴς Πανεπιστημείου.— Ἡ κ. Κατάνη, ἡ τυχοῦσα πτυχείου ἰατρικοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῆς Βολωνίας, διωρίσθη παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καθηγητὴς τῆς παθολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῆς Πίζης. Ἡ κυρία αὕτη εἶνε ἡ δευτέρα ἐν Εὐρώπῃ καθηγητὴς Πανεπιστημείου, ἀφοῦ πρώτη ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφομεν εἶνε ἡ κ. Κοβαλέφσκη Καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῆς Στοκχόλμης.

Καλλιτεχνικὴ σχολὴ γυναικῶν.— Νέα καλλιτεχνικὴ σχολὴ γυναικῶν ἱδρύθη κατ' αὐτὰς ἐν Κοπεγχάγῃ.

Γυνὴ ἰατρὸς ἀσφαλιστικῆς ἐπὶ τῆς ζωῆς ἑταιρείας.— Ἡ κ. Καρολίνα Βιδεστρον διωρίσθη ἰατρὸς τῆς μεγάλης ἐπὶ τῆς ζωῆς ἐθνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας τῆς Σουηδίας. Εἰς τὴν κυρίαν ταύτην ἀνετέθη ἡ ἐξέτασις τῆς ὑγείας τῶν ἐν τῇ ἑταιρίᾳ προσερχομένων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς των.

Γυναῖκες δημοτικοὶ σύμβουλοι.— Ἐν ταῖς πόλεσι Λαμπούργ καὶ Καρλουμπόργ ἐξελέγησαν δημοτικοὶ σύμβουλοι τέσσαρες μὲν γυναῖκες ἐν τῇ πρώτῃ, τρεῖς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ.

Γυνὴ γραμματεὺς Πανεπιστημείου.— Ἡ κ. Μέρη Μπέαρτ, θυγάτηρ τοῦ διασήμου ἀποθανόντος ἱερέως Καρόλου Μπέαρτ, διωρίσθη γενικὸς γραμματεὺς τοῦ μεγάλου Πανεπιστημείου τῆς Ὀξφόρδης. Πᾶς τις κατανοεῖ τὴν σπουδαιότητα τῆς θέσεως ταύτης καὶ τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τῆς νέας δεσποινίδος, τῆς ἀναλαμβανούσης τὴν ἐσωτερικὴν καὶ εἰδικήν, οὕτως εἰπεῖν διεύθυνσιν ἑνὸς τῶν μεγίστων Πανεπιστημείων τῆς Εὐρώπης. Ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημείῳ ἠρίστευσαν αἱ δεσποινίδες Πέμπερτων καὶ Ἄλλιγζ ἐν τῇ κλασσικῇ φιλολογίᾳ, ἡ δὲ δεσποινὶς Κέλλη ἔλαβε τὸ ἑκατόλιρον βραβεῖον ὡς ἀριστεύσασα καὶ διακριθεῖσα ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῶν νεωτέρων γλωσσῶν. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ τοῦ Δουβλίνου Πανεπιστημείῳ ἡ μόνη μεταξὺ τόσων ἀνδρῶν ἀποφοιτήσασα μετὰ πτυχίου *ἄριστα* εἶνε ἡ δεσποινὶς Λετίτζια Οὐαλκινκτών.

Γυνὴ ὑποψήφιος καθηγητὴς ἀρχαιολογίας.— Ἡ ἐν Λονδίνῳ διάσημος ἀρχαιολόγος γνωστὴ δὲ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον, ὡς ἐπανειλημμένως ἐπισκεφθεῖσα τὴν Ἑλλάδα χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν, δεσποινὶς Ἰωάννα

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Ἡ κληρονομία αὕτη συνίσταται: α'. Εἰς τὸν γάμον τοῦ φίλου μου Ἀρμάνδου μετὰ τῆς θυγατρός σας. β'. Εἰς τὸν κοινὸν συνεταιρισμὸν ἡμῶν ἐπὶ τῶν κερδῶν τοῦ μηχανήματος, ὅπερ ἐγὼ ἐπενόησα. Ἀλλά, φίλτατε Κύριε, σᾶς προεῖπον ὅτι ἐπειδὴ σᾶς ἐνόμιζα νεκρόν, ἔλαβον ἄλλα μέτρα. Γνωρίζετε ὅτι ἡ θυγάτηρ μου δὲν ἀγαπᾷ τὸν φίλον σας. Δὲν ἐννοῶ λοιπὸν νὰ γείνω κατασκευαστὴς τῆς δυστυχίας της.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν μετὰ τόσης μὲ ἐδέχεσθε ὡς μελλόνυμφόν της προθυμίας, ἡ θυγάτηρ σας δὲν μὲ ἠγάπα, νομίζω, ὑπέλαβε διαμαρτυρόμενος ὁ Ἀρμάνδος. Σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ μοὶ δηλώσητε, ἐὰν ἐπισήμως ἀνακαλῆτε ἢ οὔ τὸν λόγον σας;

Δυστυχῶς, προσέθηκεν ὁ βιομήχανος, δὲν δύναμαι νὰ βιάσω τὴν θέλησιν τῆς θυγατρός μου.

Ὦ! ναί! σᾶς ἐννοῶ κάλλιστα, διέκοψεν ἀποτόμως ὁ Δαρτουά. Ἡ κόρη σας ἐπὶ τέλους σᾶς ἀνήκει, ὡς μοὶ ἀνήκει ἡ ἐπινόησίς μου, ἣν τόσον ὑπούλως ὑπεξηρέσατε, καὶ ἣν ἐννοεῖτε νὰ ἐκμεταλλευθῆτε ἄνευ ἐμοῦ. Πλὴν τὸ δικαστήριον θὰ ἀποφασίσῃ....

Δικαστήριον! μὲ ἀπειλεῖτε λοιπόν!

Σᾶς προειδοποιῶ.

Ἐλᾶτε δά, κύριε Δαρτουά! Μὴ ὠθῆτε τόσον τὰ πράγματα. Δόσατέ μοι τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῶ τοὐλάχιστον.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναμένω ὁριστικὴν ἀπάντησίν σας.

Τὴν χεῖρά σας, εἶπεν ὁ Μωδουΐ τείνων τὴν ἰδικήν του πρὸς τὸν κακοῦργον. Ὅλα, ὅλα θὰ διορθωθῶσι. Μεταξὺ εὐφυῶν καὶ σοβαρῶν ἀνθρώπων πᾶσα διαφωνία ἐξομαλύνεται ταχέως.

Οἱ δύο φίλοι ἀπεσύρθησαν ἀφέντες τὸν πατέρα τῆς Μαρκέλλας ἐν φοβερᾷ ἀμηχανίᾳ.

Παλαιὰ γνωριμία.

Ἐν τούτοις ἡ ἀστυνομία ἐξηκολούθει νὰ ἀναζητῇ δραστηρίως τοὺς δράστας τῆς κλοπῆς καὶ δολοφονίας τοῦ ἁγίου Μανδέου, χωρὶς ὅμως εἰς οὐδὲν νὰ φθάσῃ ἀποτέλεσμα. Ἐκεῖνο ὅπερ σαφῶς ἐξήγετο ἐκ τῶν διαφόρων ἀνακρίσεων ἦν, ὅτι ὁ τὸ διπλοῦν ἔγκλημα διαπράξας ἦν ἄνθρωπος γνωρίζων τὰ καθέκαστα τῆς οἰκογενείας, οὐδεμίαν δὲ βίαν μεταχειρισθείς, ὅπως φθάσῃ μέχρι τοῦ θύματος. Οὐδεμία ἀταξία παρετηρήθη εἰς τὰ ἔπιπλα, οὐδαμοῦ ῥῆξις κλείθρων, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ὑπεξαιρέσας τὸ κιβώτιον ἐπανέφερε τὴν κλεῖδα εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ πτώματος.

Εἰς τοιοῦτον εὑρίσκετο ἡ ἀνάκρισις σημεῖον μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Ὀνέζιμος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἐγευμάτισαν παρὰ τῷ κ. Μωδουΐ. Ὁ ἀνακριτὴς νέος ἔτι καὶ ἀναμένων τὴν ἐξέλιξιν ὑποθέσεως σκανδαλώδους, ὅπως γένηται γνωστὸς παρὰ τῷ κοινῷ, ἴσως δὲ καὶ παράσημόν τι κερδίσῃ, ἐδυσθύμει ἄκρως

Ἄρισσον, ἡ πολλῶν τυχοῦσα ἐνταῦθα φιλοφρονήσεων καὶ τιμῶν παρά τε τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ τῶν γνωστῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολόγων, ἡ τοσαῦτα περιφανῆ συγγράψασα περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας ἔργα, εἶναι ὑποψήφιος τῆς χηρευσάσης θέσεως τοῦ διασήμου καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τοῦ Λονδίνου κ. Καρόλου *Νιοῦτον*. Βεβαία δὲ θεωρεῖται ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς, διότι, ὡς λέγεται, μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἡ δεσποινὶς Ἄρισσον διακρίνεται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον *Ἀγγ. Ν. Κ. Ἄνδρον*. Χρήματα ἐλήφθησαν. Τὸ ὅλον μετὰ τῶν πρώτων δρ. **60**. Αἱ λοιπαὶ ἐπλήρωσαν εἰς τὸ γραφεῖον. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. — Κον *Π. Γ. Βιέννην*. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Κον *Δ. Κ. Ἄργος* Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Φύλλα ἀποστέλλονται πάραυτα. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Εὐχαριστοῦμεν δ' εὐγενεῖς φροντίδας. — Καν *Ε. Κ. Ἀθήνας*. Ταῦτα πάντα θὰ μάθητε ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιόν μας. Σήμερον δὲν ἔχομεν χῶρον, οὔτε καιρόν. — Καν *Α. Β. Βεκέτ*. Παν. Τεῦχ. Ἑστίας ἀπεστάλη Εὐγνωμονοῦμεν διὰ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν. Χαίρομεν διὰ προσεχῆ ἄφιξίν σας. — Κον *Εἰ. Δ. Χαλκίδα* Χαίρομεν διὰ τὴν παρευδόκησιν. Ὡραῖον τὸ πρῶτον, ἀλλὰ καταλληλότερον διὰ τὸ ἡμερολόγιον τὸ Β'. Χρήματα ἐλήφθησαν· συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Σᾶς ὀφείλομεν δύο φρ. Ἐλάβετε εἰκόνα Σορίας; Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. — Κον *Ι. Στ. Λευκίμμην*. Ἡ ἐπιστολή σας ἦτο συστημένη; δὲν ἐλάβομεν τίποτε. Πλὴν κατὰ τὸν 7]βριον μῆνα ὅτε καὶ ἀπεστείλαμεν ζητηθέντα. — Κον *Δ. Σ. Λ. Ἀγκῶνα*. Ἀποσταθῆτε εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν». — Κον *Λ. Γ. Παρισίους*. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεστάτας κρίσεις. — Κον *Τ. Μ. Καβάλλαν*. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν. Ἀτυχῶς ἀδυνατοῦμεν δημοσιεῦσαι. — Καν *Π. Π. Μέγα Κεσερλῆ*. Ἐλήφθησαν. Τὸ ἓν δημοσιευθήσεται· Σπεῦδε βραδέως, ἔλεγον οἱ σοφοὶ πρόγονοί μας. — Κον *Δ. Θ. Ρουχτσούκιον*. Ἓν μόνον περιπάλλυμα ἀπεστάλη. Τὸ ἕτερον διὰ τοῦ προσεχοῦς Ταχυδρομείου. — Καν *Τ. Σ. Κ)πολιν*. Ὅταν ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σας ἦτο πολὺ ἀργά. Ἐὰν τοὐλάχιστον τὰ ἐργόχειρα ἀπεστέλλοντο συγχρόνως θὰ ἠδυνάμεθα ἔσως νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν, καίτοι τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως οὐδὲν ἐδέχθησαν — Καν *Μ. Τ. Μηλέας*. Τὸ σημερινὸν ἄρθρον γράφεται χάριν τῶν φίλων διδασκαλισσῶν. Ἐλήφθησαν. Δημοσιεύομεν κατ' ἐκλογήν. — Κον *Δ. Κ. Ἀγυιάν*. 5 δρ. διὰ συνδρομὴν τρ. ἔ. Παρελθόντος δρ· **6**. Φύλλα τρ. ἐστάλησαν ἀπὸ 8ης Μαρτίου. — Καν *Α. Ζ. Ἰσμαήλιον*. Ἐστάλησαν. — Κον *Θ. Σ. Mit-Bera*. Ἐκ Βώλου ἐλήφθησαν **5** δρ. — Κον *Β. Π. Μαριούπολιν*. Ἀρ· **77** δὲν ἐξετυπώθη. — Κον *Ν. Β. Ἀμστελόδαμον*. Ἐλήφθησαν· συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. **3** παυκγ. τεύχ. Ἑστίας ἀπεστάλησαν —Κον *Ι.Μπ. Κάϊρον*. Ἐλήφθησαν. Ἐλάβετε ἀποσταλέντα; — Κον *Ι. Π. Κάϊρον*. Μετρήσατε συνδρομήν σας κ. Μπουαρᾶ — Καν *Ζ. Ν. Πύργον*. Ἐλήφθησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Οἶνος Κίνας. Ἀντὶ οἴνου Κίνας συντελεστικώτατον καὶ σύδεμίαν ἐπιβάρυνσιν εἰς τὸν στόμαχον ἐνόχλησιν εἶναι τὸ ἑξῆς σκεύασμα. Ζυμίζετε **20** δρ. ρίζης σκληβρων (θένδρον φυόμενον παρὰ τὰς ποταμίους ὄχθας) ἣν ῥίπτετε ἐντὸς **330** δρ. οἴνου λευκοῦ ἄνευ ῥητίνης. Ἀφήνετε οὕτω ἐπὶ **24** ὥρας, μεθ' ὃ ἀποσταλάζετε καὶ ἐντὸς φιαλῶν κλείετε τὸν δυνακοστικώτατον τοῦτον οἶνον.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κομπόστα κάστανα. Ψήσατε ἐπὶ τῆς ἐσχάρας $^1/_2$ ὀκ. κάστανα· μετὰ ταῦτα καθαρίσατέ τα καὶ θέσατέ τα ἐντὸς χύτρας μὲ **50** δρ. ζάκχαριν καὶ $^1/_2$ ποτήριον ὕδατος· ἀφήσατε δὲ αὐτὰ νὰ βράσωσιν ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς. Ὅταν ἀπορροφήσωσι σχεδὸν τὸ σιρόπιον, ἀπομακρύνετε τῆς πυρᾶς, σερβίρετε, στήψετε ἐπ' αὐτῶν τὸν χυμὸν ἑνὸς λεμονίου καὶ ἐπιπάσσατε μὲ ζάκχαριν.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ ἔτους **1889**

Χρονογραφικόν, φιλολογικὸν καὶ γελοιογραφικόν.

Συνεργάται 60. — Θέματα καὶ διατριβαὶ περὶ τὰ 90. — Εἰκόνες 70. — Σελίδες πυκναὶ καὶ καλλιτεχνικώταται 400. — Μουσική, κλπ.
Περιέχει καὶ τὰς **προσωπογραφίας πάντων τῶν συνεργατῶν.**

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν χαρτόδετον φρ. 3 $^1/_2$ καὶ χρυσόδετον φρ. **4** $^1/_2$ καὶ ἀποστέλλεται εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον:
«Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς *Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν*, εἰς Ἀθήνας».

ΠΙΛΟΠΟΙΟΣ καλλιτέχνης μετὰ καλλιαισθησίας, ἀκριβείας καὶ ταχύτητος ζηλωτῆς ἐργαζομένη ἀρίστου κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει μας. Συνιστῶμεν αὐτὴν θερμότατα· Μεταβαίνει νὰ ἐργασθῇ καὶ παρὰ ταῖς οἰκογενείαις. Τιμαὶ μετριώτατα. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ὡς ἐκ τοῦ σκότους, μεθ' οὗ τὸ ἔγκλημα τοῦ ἁγίου Μανδὲ περιεβάλλετο.

— Μόνον ἡ τύχη θὰ ρίψῃ φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἔλεγε πρὸς τὸν ὑπάλληλόν του, ὅστις ἐταξινόμει ἀπαθῶς ἔγγραφα ἀποδεικτικά, καταθέσεις μαρτύρων κ.τ.λ. Ὁ ὑπάλληλος ὡς μηχανὴ ἐξήταζεν, ἠρίθμει, κατέταττεν, ὅτε αἴφνης ρίψας βλέμμα ἐπί τινος ἐγγράφου ἔρριψε κραυγὴν χαρᾶς.

Τί συμβαίνει! ἠρώτησεν ἀπαθῶς ὁ ἀνακριτής.

Ἡ τύχη, κύριε ἀνακριτά, ἡ τύχη!

Μήπως ἀνεκάλυψας ἔγγραφόν τι ἔχον σχέσιν πρὸς τὴν δολοφονίαν *Βερνιέ*;

Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀρχίζω νὰ τὸ πιστεύω. Εἰς τὸ κατηγορητήριον τοῦ Ροβέρτου Βρικέ, ὑπάρχει ἐπιστολή, μέλλουσα νὰ διαφωτίσῃ τὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ἰδοὺ Κύριε! καὶ ὁ ὑπάλληλος ἔτεινε πρὸς τὸν ἀνακριτὴν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Γιλβέρτου πρὸς τὸν ἀδελφόν του, δι' ἧς οὗτος ἐζήτει τὰς **15000** φρ. καὶ ἣν ὁ Ροβέρτος Βρικὲ εἶχεν ὑπεξαιρέσει, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἶχε μεταβῇ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ὀνεζίμου, ὅπως λῃστεύσῃ αὐτόν.

Ὦ! Ὦ! ἀνεφώνησεν ὁ ἀνακριτής. Ἰδοὺ μία παράδοξος ἀποκάλυψις. Καὶ εἶνε ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ Γιλβέρτου Βερνιέ, καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἱερέα ἀδελφόν του, καὶ ζητεῖ χρήματα, καὶ ἡ ἡμερομηνία αὕτη συμπίπτει ἀκριβῶς πρὸς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος! Παράδοξος! ἀκατανόητος σύμπτωσις! Πῶς ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὑρίσκετο μετὰ τῶν κατηγορητηρίων ἐγγράφων τοῦ Βρικέ! Ὁ ἀνακριτὴς ἔλαβε πυρετωδῶς τὴν γραφίδα, ἐχάραξεν ὀλίγας λέξεις καὶ δοὺς εἰς τὸν ὑπάλληλον προσέθηκε. Στείλατε τὴν διαταγὴν ταύτην εἰς τὴν ἀστυνομίαν πάραυτα. Ὁ Ροβέρτος Βρικὲ πρέπει νὰ εἶνε ἐδῶ ἐντὸς δέκα λεπτῶν.

Καὶ ὄντως μετὰ δέκα λεπτὰ ἡ θύρα ἀνεῴχθη καὶ ὁ Ροβέρτος Βρικὲ εἰσήχθη συνοδευόμενος ὑπὸ δύο χωροφυλάκων.

Ἔφερε τὴν χεῖρα ἀνηρτημένην ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ διὰ λευκοῦ μανδυλίου. Ὁ ἀνακριτὴς ἔνευσε πρὸς τοὺς χωροφύλακας νὰ ἀποσυρθῶσι καὶ ὁ ὑπόδικος ἔμεινε μόνος μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἡ μνησικακία τοῦ Ροβέρτου Βρικέ.

Ὁ Ροβέρτος Βρικὲ ἦν ὠχρότατος, οὐχὶ βεβαίως ἐκ συγκινήσεως, ἀλλὰ διότι ἡ πληγὴ τοῦ βραχίονός του τὸν ἔκαμνε νὰ ὑποφέρῃ φρικωδῶς. Ἐχαιρέτισεν οὐχ ἧττον τὸν ἄνθρωπον τοῦ νόμου, ζητῶν νὰ ἀναγνώσῃ τὴν τύχην του ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου.

Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκεῖνοι ἦσαν ἀληθῶς καρφωμένοι ἐπὶ τοῦ ἐνόχου.

Ὁ ἀνακριτὴς προσεπάθει νὰ πεισθῇ ἐκ τῆς φυσιογνωμίας καὶ μόνης, ἐὰν εὑρίσκετο πρὸ τοῦ δράστου τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἁγίου Μανδέου. Δυστυχῶς ἡ ἄλαλος αὕτη ἐξέτασις ἐφάνη ἀπαρέσκουσα πρὸς τὸν ἀνακριτήν, ὅστις ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως ὡς ἑξῆς:

Εἶσθε ἱερεύς, εἶπε, καὶ καταδεδικασμένος ἄλλοτε εἰς πενταετῆ εἱρκτὴν διὰ κλοπὴν καὶ ἀνήθικον διαγωγήν;

ἀκολουθεῖ

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας τῆς Β. Αὐλῆς Ν. Γ. Ἰγγλέση